

ἑτέρον σχολεῖον διὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς συγγραφεῖς, διευ-
 νόμενον παρὰ τοῦ Κ. Δ. Σουρμελῆ, ἔχον μαθητὰς 37. Γί-
 νεται δὲ φροντίς περὶ τελειοποιήσεως αὐτοῦ, ὥστε νὰ διδά-
 σκωνται τοῦ λοιποῦ καὶ ὑψηλότερα μαθήματα.

Ὁ Ἕλληὴν οὗτος Κ. Ι. Κίγγ ἐστὶν εἰς ἀπὸ τοὺς ἀποστό-
 λους τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῶν Πρε-
 σβυτεριανῶν, ἀπεσταλμένος παρ' αὐτῆς δι' ἀδρῶν ἐξόδων καὶ
 παντοδύμων μέσων εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ συστήσῃ
 τριατὴν σχολεῖα πρὸς ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας.

Ἦρξαι δὲ καὶ τόπον, ὅπου κατασκευάζει κατὰστημα μόνον
 διὰ κοράσια, περιεκτικὸν ἱκανῶν παραδόσεων πρὸς συστη-
 ματικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν κορασίων, ὅποια εἶναι τὰ Εὐρω-
 παϊκῶν τοῦ εἶδους τούτου κατὰστήματα. Μανθάνομεν δὲ ὅτι
 εἰς τὸ κατὰστημα τοῦτο συνεισφέρουν ἰδιαίτερος αἱ φιλελ-
 ληνίδες τῆς Φιλαδελφίας, διὸ καὶ διεγλύφη ἐπιγραφὴ
 ἐπὶ τοῦ προπυλαίου ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ.

Ὁ Κ. Ι. Κίγγ κατὰ τὸ 1828 ἐσύστησεν εἰς τὴν σχολεῖον
 τῶν κορασίων, περιέχον περὶ τὰ 80· διήρκεσε δὲ μέ-
 χρι τοῦ 1831, ὅτε μετέβη εἰς Ἀθήνας.

Ἡ ἐταιρία αὕτη συνέδραμε καὶ εἰς τὸ σχολεῖον τῶν κο-
 ρασιῶν τῆς Σύρας τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κ. Κόρκ. Ἐπρό-
 σφερε δὲ καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὸ 1830 περίπου 3500
 ἀβάκια, καὶ 75000 πετροκόνδυλα διὰ τὰ Ἀλληλοδιδασκτικὰ
 σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος· ἐσύστησε δὲ κατὰ τὸ 1822 τυπογρα-
 φίαν εἰς Μάλταν, ἐκδίδουσαν παιδαγωγικὰ βιβλία εἰς δια-
 φόρους γλώσσας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς Ἀνατολικὰς. Χιλι-
 άδας δὲ βιβλιαρίων τοιούτων ἐδόθησαν δωρεάν εἰς τὰ σχο-
 λεῖα τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ φιλέλληνες Ἀμερικανοὶ ἔδειξαν πάντοτε τὴν εὐνοϊάν
 των πρὸς τὸ ἔθνος μας προσφέροντες κατὰ τὸ 1826 ἱκανὰς
 ζωτροφίας καὶ ἐνδύματα, τῶρα δὲ συντρέχουν καὶ διὰ τὴν
 ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας. Οἱ Ἀθηναῖοι, βλέποντες τὴν πρό-
 ὀδον τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων των, προσφέρουν ὁμοῦ
 με τοὺς ἐπιλοίπους Ἕλληνας τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τοὺς
 φιλέλληνας Ἀμερικανούς.

Κατὰ τὸ 1824 ἡ φιλόμουσος ἐταιρία πρώτη ἐτίστησεν
 εἰς Ἀθήνας σχολεῖον τοῦ παρθενῶνος διὰ τὰ κοράσια, ἔχον
 διδάσκαλον τὸν Κ. Ν. Νικητόπλον. Κατὰ δὲ τὸ 1831
 Ἀπριλίου 10, ὁ Κ. Ι. Κίγγ ἔχων τὸν ἴδιον Ν. Νικητόπλον ἐσύ-
 στησεν Ἀλληλοδιδασκτικόν, περιέχον ἱκανοὺς μαθητὰς ὁμοῦ
 καὶ κοράσια, τὰ ὅποια κατὰ τὴν 3 Ἰουνίου διώρισεν εἰς ἰδιαι-
 τέρον σχολεῖον τῶν κορασίων· ἔπειτα δὲ κατὰ τὴν 6 Ἰουλίου
 ἐστήσθη καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Κ. Χιλ Ἀμερικανοῦ σχολεῖον
 τῶν κορασίων.

Ὁ σεβάσμιος ἱερεὺς Κ. Ἰωάννης Κίγγ, ἐνθερμος ζηλωτὴς καὶ
 ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελίου, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἐταιρίαν
 του, δύο χρόνους σχεδὸν ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Γαλ-
 λίαν καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης, τέσσαρας δὲ εἰς
 τὴν Αἴγυπτον, Συρίαν καὶ Παλαιστίνην, εἰς ἄλλα μέρη τῆς
 Ἀσίας, καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Ἀλεξανδρείας, 11 Ἰουνίου. — Ἡμερολόγιον
 τῶν τελευταίων πράξεων τοῦ ἐν τῇ Συρίᾳ
 Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ.

Τὴν 27 Μαΐου ἐκίνησε τὸ στρατεύμα μας ἀπὸ τὸ ἐν τῇ
 Πτολεμαίδι (Λακρί) στρατόπεδόν του καὶ διεκίνηθη πρὸς τὴν
 Δαμασκὸν. Τὴν 2 Ἰουνίου ἀφίχθη εἰς τὸ Κανατίρ, ὅθεν ἀνεχώ-
 ρησε τὸ πρωὶ διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Ἀβαδί, χωρίον μίαν καὶ

ἡμίσειαν περίπου ὥραν ἀπέχον τῆς Δαμασκού, ὅπου διενυκτέ-
 ρευσεν.

Περὶ τὴν τρίτην ὥραν τὸ πρωὶ ἐφάνη πρόχωρῶν ὁ ἐχθρὸς·
 800 ἑφιπποὶ ἐπαρουσιάσθησαν πρὸς τὰ ἀριστερά τοῦ χωρίου,
 τοῦ ὁποῦ τὰ δεξιὰ ἠπειλοῦντο ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν πεζικόν
 συγκείμενον ἐκ τῶν στρατολογηθέντων κατοίκων τῆς πόλεως.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἰβραήμ Πασας, ἀναγνωρίσας τὸ κίνημα
 τοῦ ἐχθροῦ, συνώδευσε τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ πτέρυγα μετὰ
 τάγματα ἱππέων, ἀκολουθοῦντος τοῦ 4 τάγματος τοῦ Ἡ πε-
 ζικοῦ συντάγματος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ μοιράρχου στρατη-
 γοῦ Ἀχμέτ Μπεη. Ἐν ταύτῃ δὲ τὸ ἱππικὸν σῶμα τοῦ Κοτζί
 Ἀχμέτ Ἀγά καὶ οἱ ἑφιπποὶ Βεδουῖνοι ἐπέπεσον κατὰ τῆς δε-
 ξιάς πτέρυγος. Τὸ δὲ ἐχθρικὸν ἱππικόν, ἀνίκανον ὄν ν' ἀντι-
 ταχθῇ εἰς τὴν ὀρμητικὴν καὶ βωμαλέαν ταύτην ἐφοδον, ἀνε-
 χώρησεν ἐκ τοῦ στρατοπέδου. Κατὰ μίμησιν δὲ αὐτοῦ ἀνε-
 χώρησε καὶ τὸ πεζικόν, τὸ ὁποῖον διεσκορπίσεν ὀλοτελῶς ἡ
 πρώτη πυροβολησις ἐνὸς μόνου τάγματος.

Ὁ τῆς Δαμασκού Διοικητὴς, Ἀλλῆ Πασας, γνωρίσας τὸ
 ἀνωφελὲς τῆς ἐπὶ πλέον ἀντιστάσεως, ἠναγκάσθη νὰ ἐγκατα-
 λείψῃ τὴν πόλιν μετὰ τῶν πρωτίστων Ἀρχῶν. Ἐφυγον δὲ ὅλοι
 ὁμοῦ εἰς τὴν Σαλεῖ, ἀκολουθοῦμενοι ἀπὸ 1500 περίπου ἱπ-
 πεῖς καὶ 500 πεζοὺς.

Οἱ ἐγκατοικοὶ τῆς Δαμασκού, πρὸ πολλοῦ ἀποκαμωμένοι
 ἀπὸ τὰς πρὸς αὐτοὺς κακώσεις τοῦ Πασᾶ αὐτῶν, ὑπέταχθη-
 σαν εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ κρατή-
 σῃ τὴν πόλιν των, ἐπικαλούμενοι μόνον παρὰ τῆς μεγαλοφυ-
 χίας του συγχώρησιν, ἥτις ἐχαρίσθη εἰς αὐτούς.

Τὴν ἐπιούσαν πρωὶ ὁ Ἐμίρ Βεχίρ, ἔχων 5000 στρατὸν
 μεταξὺ ἱππέων καὶ πεζῶν, ἐνεφανίσθη εἰς τὸ στρατηγεῖον,
 καὶ λαβὼν τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχιστρατήγου ἐξηκολούθησε
 τὴν πορείαν του πρὸς τὴν πόλιν, ἐνῷ αὐτὸς ὁ Ἀρχιστράτη-
 γος ἐπροχώρει ἐκ τοῦ ἀπέναντι μέρους. Δὲν παρήλθε δὲ πολλὴ
 ὥρα καὶ ἐφθασαν τινὲς τῶν προκρίτων τῆς πόλεως μετὰ τὸν
 Τοπτζήμπασιν αὐτῶν Μουσταφά-Ἀγαν, οἵτινες ἤρχοντο νὰ
 προσφέρωσι τὴν ὑποκλινὴ ὑποταγὴν των.

Πρὶν δὲ εἰσελθῇ εἰς τὴν πόλιν ὁ Ἰβραήμ-Πασας, ὑπῆγεν
 εἰς τινὰ πεδιάδα λεγομένην Γκόκ-Μεϊδανί, ὅπου διέταξε νὰ
 κατασκευάσωσι τὰ συντάγματα τοῦ ἱππικοῦ καὶ ἡ μοῖρα τοῦ
 Ἐμίρ-Μπεκίρ.

Ἰβραήμ-Πασας (ὁ ἐγγονὸς) ἔκαμε νὰ εἰέλθῃ εἰς τὴν πόλιν
 τὸ Ἡ σύνταγμα τοῦ ἱππικοῦ καὶ τὸ πυροβολικόν, τὰ ὅποια
 κατέλυσαν εἰς αὐτὴν ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Β' σύνταγμα τοῦ
 πεζοῦ καὶ ἐν τάγμα τοῦ Ε, τὰ ὅποια κατεσκήνωσαν εἰς τὴν
 ἀκρόπολιν.
 (Ἐφημ. τῆς Μάλτας.)

Ἐκ Παρισίων. 14 Ἰουνίου. — Ἐν τινι διακοινώσει δοθεί-
 ση παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας εἰς τοὺς Πρέσβεις ὅλων
 τῶν Δυνάμεων, αἵτινες εἶναι φίλοι μετὰ τὸν Σουλτάνον, ἀφοῦ
 λαλεῖ πολλὰ περὶ τῆς ἀχαρίστου καὶ ἀποστατικῆς διαγωγῆς
 τοῦ Μεχμέτ Ἀλλῆ, λέγει ὅτι « Ἡ Πόρτα εἶναι βεβαίη ὅτι αἱ
 Δυνάμεις, αἱ φιλικῶς διακείμεναι πρὸς αὐτὴν, θέλουν ἀποδεί-
 ξει καὶ αὐτὴς τὴν ὁμόνοιαν καὶ ἀρμονίαν τὴν μεταξὺ αὐτῶν
 ὑπάρχουσιν, ἀποποιούμεναι τοῦ νὰ δώσωσι καμμίαν βοήθει-
 αν οὔτε ἐκ τοῦ φανεροῦ, οὔτε ἐν τῷ κρυπτῷ, εἰς τοὺς ἀποστά-
 τας, οὔτε εἰς τοὺς συμπράκτοράς των. Ἀλλὰ τινὲς τῶν ὑπη-
 κῶν των, αἰσχροκερδεῖς κινούμενοι, δύνανται νὰ προμηθεύ-
 σωσιν εἰς τοὺς ἀποστάτας πολεμικοὺς ὁπλοὺς καὶ ζωτροφίας. Διὰ
 τοῦτο θαρρεῖ ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα ὅτι αἱ φιλικαὶ Δυνάμεις, προ-
 βλέπουσαι τὰ τριαῦτα, θέλουν δώσει ἀναγκαίως τὰς ἀναγκ-
 κίας ὁδηγίας εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους των καὶ εἰς τοὺς ὑπῆ-

της τραπεζης. Ἀφ' οὗ δὲ τελειώσῃ οὕτως ἡ καταγραφὴ τότε ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς, καὶ τρεῖς Πληρεξούσιοι ἐκλεγέντες παρ' ὅλου τοῦ σώματος, ἀνοίγοντες τὰ χαρτάκια τῶν ἀμμάτων, ἐλέπουν ποῖοι ἔχουν τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν καὶ αὐτοὶ, περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ὁποίων προποφασίζετο ἡ Συνέλευσις, γενόμενοι ὑποψήφιοι, ὑπάγονται εἰς τὴν μυστικὴν τακτικὴν ψηφοφορίαν ὅλης τῆς Συνελεύσεως, ὡς εἴρηται προηγουμένως. Κατὰ τὴν περίστασιν δὲ ταύτην ὁ λαμβάνων ἀπολύτως τὰς πλειότερας ψήφους ἐκλέγεται ἂν λάβῃ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ὀνομάτων τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, τότε δὲν ὑπάγεται πλέον εἰς γενικὴν ψηφοφορίαν, ἀλλὰ ἐκλέγεται εὐθὺς.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς ἡμέρας Β. ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗΣ.

Συνεδρίασις Β', Ἰουλίου 15.

Προεδρία τοῦ Κ. Π. Νοταρᾶ.

1. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐγκρίσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας, ἐπροσκληθήσαν νὰ ὀρκισθῶν, καὶ ὠρκίσθησαν τὸν ὅρκον τῆς Συνελεύσεως τὰ μὴ παρευρεθέντα εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν μέλη, καὶ ἐνεκρίθη νὰ ἀναγνωσθῇ κατ' ἐπανάληψιν ὁλόκληρον τὸ περὶ κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων σχέδιον. Πολλοὺ δὲ λόγου γενομένου, ἂν τὰ κατὰ ταύτην συζητηθέντα ἄρθρα τοῦ σχεδίου ἔλαβον ὀριστικὴν ἀποδοχὴν ἢ οὐ, ἡ πρότασις ὑπεβλήθη εἰς τὴν διὰ χειροτονίας ψηφοφορίαν καὶ ἀπεφασίσθη καταφατικῶς.

2. Τὰ μέναντα εἰς σκέψιν ἄρθρα 1 καὶ 6 τοῦ κανονισμοῦ, ἰκανῶς συζητηθέντα καὶ τροποποιηθέντα, ἐνεκρίθησαν ὅπως εἰς τὸ σχέδιον ἐμπεριέχονται.

3. Ἐπρότεθη τὸ νὰ τηρηθῇ τὸ τμηματικὸν περὶ τὰς ἐκλογὰς δικαίωμα· ἐνεκρίθη νὰ ἀναβληθῇ εἰς τὴν ἐπιούσαν ἡ περὶ τούτου σκέψις· εἰς τὴν ἐπιούσαν ὡσαύτως ἔμεινε νὰ συζητηθῶσι καὶ αἱ προτάσεις τοῦ νὰ εἰμποροῦν τῶν μελῶν τῆς μειοψηφίας αἱ γνώμαι νὰ καταχωρίζωνται εἰς τὰ πρακτικά, καθὼς καὶ τοῦ νὰ γίνωνται προσθαφαιρέσεις εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν Συνεδριάσεων, ὡς αἱ ἢ πείρα τοῦτο ὑπαγορεύσῃ.

4. Ἐπρότεθη, ἂν πρέπη νὰ συγχωρῇται εἰς ἕκαστον Πληρεξούσιον τὸ νὰ ὁμιλῇ περὶ τῆς αὐτῆς προτάσεως πλέον τῶν δύο φορῶν, ἢ καὶ τρίτην φορὰν ὡς αἱς πρόκειται νὰ κάμνῃ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῆς ἰδίας, καὶ ἀνεβλήθη εἰς αὐρινὴν σκέψιν.

5. Ἐπρότεθη νὰ γενῇ ἐκλογὴ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Συνελεύσεως καὶ ψηφοφορίας τακτικῆς γενομένης κατὰ τὸ 25 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, εὐρέθησαν ὑποψήφιοι οἱ Κύριοι Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, Βασίλειος Μπονιτούρης, Γ. Μαρ-Αλέξανδρος, Γεωργίου Χ. Πέτρου, Τάτσης Μαγκίνας, Ν. Μηλαχίτης, Γιαννάκης Χ. Πέτρου, Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου, Φίλωνος, Ἀποστόλης Ν. Ἀποστόλου, Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου, Γ. Γκουστῆς καὶ Β. Τριχῆς. Ὁ Κύριος Α. Μαυροκορδάτος λαβὼν 127 ψήφους πρὸς 154, καὶ ἐπομένους λαβὼν 118 τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἐκλέχθη Ἀντιπρόεδρος τῆς Συνελεύσεως.

6. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἐφεξῆς τρόπον ἐψηφοφορήθησαν καὶ οἱ δύο Γραμματεῖς τῆς Συνελεύσεως, καὶ ὡς ὑποψήφιοι ἐπαρυστάθησαν οἱ Κύριοι Α. Πολυζωίδης, Δ. Χρηστίδης, Κ. Ζωγράφος, Δ. Σούτσος, Σ. Τρικούπης, Ἰακωβάκης Ρίζος, Γ. Χρηστίδης, Χ. Κλονάρης, Ἐμμανουὴλ Βερνάρδος, Μ. Σχινᾶς

καὶ Γ. Παπαδόπουλος. Οἱ Κύριοι Α. Πολυζωίδης καὶ Δ. Χρηστίδης λαβόντες, ὁ μὲν 116, ὁ δὲ 96 ψήφους, ἐπομένως τυχόντες εὐθὺς ἀμφότεροι τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἐκλέχθησαν Γραμματεῖς τῆς Συνελεύσεως.

7. Ἐγένετο λόγος περὶ ἐκλογῆς τῶν Παρέδρων, καὶ ἐκλέχθησαν οἱ Κύριοι Β. Χρυσοβέργης καὶ Ἐπαμινώνδας Γ. Κρεστενίτης· τοῦ πρώτου δὲ παραιτηθέντος, ἔμεινε νὰ γενῇ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ δι' ἐνὸς ἄλλου, τὸν ὁποῖον ἤθελον ἐγκρίναι οἱ Γραμματεῖς.

8. Ἀνεγνώσθη τὸ ὑπ' Ἀρ. 2243 ἐγγράφον τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, δι' οὗ αὕτη προσκαλεῖ τὸν Πρόεδρον νὰ τὴν ἀναγγεῖλῃ κατὰ ποίαν ἡμέραν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν Συνέλευσιν, διὰ νὰ παραδώσῃ τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθη ἱεράν παρακαταθήκην, καὶ ἀνετέθη εἰς αὐρινὴν σκέψιν.

9. Κατὰ τὴν ἡμερούσιον διάταξιν θέλουσι προτεθῇ εἰς σκέψιν καὶ συζήτησιν τῆς αὐρινῆς συνεδριάσεως τ' ἀκόλουθα ἀντικείμενα· 1 ἡ προκήρυξις τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸ Πανελλήνιον περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τῆς 2, τὸ περὶ λήθης τῶν παρελθόντων ψήφισμα· 3, ἐμφάνισις τοῦ Γραμματεῖος τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1 καταχωρισθείσης προσκλήσεως διὰ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅσα τὰς ἐξωτερικὰς τῆς Ἑλλάδος σχέσεις ἀφορῶσι· 4, ἡ πρὸς τὰς ὑψηλὰς προστάτιδας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις εὐχαριστήριος ἀναφορὰ περὶ ὧν ὑπὲρ αὐτῆς ἐπραξάν, καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀνακτοῦ τῶν Ἑλλήνων ὁθονος, δευτεροτάκου υἱοῦ τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας· 5, ἡ ἀποδοχὴ τῆς αὐτῆς ἐκλογῆς, καὶ ἡ πρόσκλησις τοῦ Ἀνακτοῦ εἰς Ἑλλάδα· 6, ἐτέρα ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Βαυαρίας, παρακλητικὴ ὑπὲρ τῆς ὅσον ἔνεστι ταχυτέρας ἐλεύσεως εἰς Ἑλλάδα τοῦ Ἀνακτοῦ, ἢ τοῦ Τοποτηρητοῦ αὐτοῦ· 7, ὁ διορισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ὑπογράψει τὰ πρακτικά.

Συνεδρίασις Γ', Ἰουλίου 16.

Προεδρία τοῦ Κ. Π. Νοταρᾶ.

1. Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐγκριθέντων τῶν χθεσινῶν πρακτικῶν, ἐγένετο λόγος περὶ τῶν προτάσεων, αἱ ὁποῖαι ἔμειναν τὴν χθὲς εἰς σημερινὴν συζήτησιν, καὶ ἐνεκρίθη, διὰ τῆς συγκαταθέσεως καὶ τῶν προτεινάντων, νὰ ἀναβληθῶσιν αὐταὶ εἰς τὸ μετέπειτα, προηγουμένως δὲ νὰ συζητηθῶσι τὰ τῆς ἡμερουσίου διατάξεως ἀντικείμενα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπρότεθησαν σειράν.

2. Ὁ Κ. Π. Μαυρομιχάλης, κινούμενος ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα καὶ εἰλικρινέστερα τοῦ πατριωτισμοῦ αἰσθήματα, παρέστη εἰς τὸ μέσον τοῦ Συνεδρίου, καὶ ἐπρόβαλεν αὐθόρμητος νὰ γενῇ πλήρης λήθη τῶν παρελθόντων. Τὸ γενναῖον πρόβλημα τοῦ σεβαστοῦ ἀνδρός, μετὰ τόσας πολυτίμους θυσίας καὶ μετὰ τόσα δεινὰ παθήματα τῆς οἰκογενείας του, εἰλκυσεν ὅλην τὴν προσοχὴν τῶν Πληρεξουσίων, καὶ ἐπροκάλεσε τοὺς ὁμοφώνους ἐπαινέτας τῶν πρὸς αὐτόν.

3. Γενομένου λόγου κατὰ πρότερον περὶ προκήρυξεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸ Πανελλήνιον, καὶ ἀναγνωσθέντων δύο σχεδίων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ Κ. Κ. Ζωγράφου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ Κ. Α. Πολυζωίδου, ἐνεκρίθη νὰ καθυποβληθῶσιν ἀμφότερα εἰς τὴν σκέψιν καὶ συζήτησιν μιᾶς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς. Εἰς ταύτην ἐπροβλήθησαν, καὶ ἔγειναν δεκτοὶ οἱ Κύριοι Σ. Τρικούπης, Τάτσης Μαγκίνας, Ρήγας Παλαμίδης, Σπ. Βαλέτας καὶ Δ. Χρηστίδης. ὡς ὅσοι δὲ τῆς προκήρυ-

Αριθ. 27-28. 23 Ιουλίου 1832.

Ετος Α.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, — ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Αθηναί. Φ. ... 10.
Εξωτερικαί ... 18.
Τριμηνιαία ... 9.
Α: τινδύονται γίνονται, ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος εἰς ἅλα δὲ τα λοιπὰ μέρη τοῦ ἔργου
τοῦ, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Προκήρυξις τῆς ἐν Προνοίᾳ κατ' ἐπανάληψιν Δ' Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

Οἱ Πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους συνελθόντες εἰς ἔθνικὴν συνέλευσιν, χρέος τῶν νομιζοῦσι νὰ προκηρύξωσι τὰ σπουδαιότερα ἀντακείμενα τῶν ἔθνικῶν ἐργασίων τῶν.

Ἐμφύλιαι διακρίσεις κατεσπάραζαν, καὶ ταράσσον ἀκόμη κατὰ μέρος τὸ ἔθνος. Σκοπὸν εἰλικρινῆ οἱ Πληρεξούσιοι προθέμενοι τὴν γενικὴν εἰρηνopoίησιν, θέλουν προσιμιάσει εἰς τὰς βουλὰς καὶ ἀποφάσεις τῶν, ψηφίζοντες πλήρη καὶ τελείαν λήσιν τῶν παρελθόντων.

Καὶ ἄλλοτε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος κατέστησε πασιδὴλον τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν πρὸς τοὺς τρεῖς Μονάρχας, τοὺς Σεβαστοὺς αὐτοῦ εὐεργέτας, ἀλλ' ἐξαιρέτως ὀφείλει νὰ τὴν διαδηλώσῃ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπεσφράγισαν εὐτυχῶς, κατὰ τὰς προεξηγηθείσας εὐχὰς ὅλου τοῦ ἔθνους, τὸ μέγα ἔργον τῶν ὑψηλῶν καὶ πολυχρονίων βουλῶν τῶν, διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἀνακτορικοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος ἀναβάσεως τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος ΔΕΙΜΙΟΣ, δευτεροτόκου Ἐασιλόπαιδος τῆς Βαυαρίας. Κηρύττοντες ὅθεν τὴν ὁμῶνρον συγκατάθεσιν ὅλου τοῦ ἔθνους εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, θέλουσιν ἐπικαλεσθῇ τὴν ταχεῖαν ἀφίξιν τῆς νέας Ἀρχῆς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Ἐν ἀπὸ τὰ κυριώτερα ἔργα τῶν εἶναι καὶ ἡ ἀπὸ τὴν ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσιν προφηρηθεῖσα ἀναθεώρησις τῶν Συνταγματικῶν νόμων, καὶ ἡ σύνταξις νέου ἐφαρμοζομένου εἰς τοὺς μοναρχικοὺς τύπους, φυλαττομένων τῶν δικαίων καὶ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἔργον αὐτῶδες τῶν Πληρεξουσίων θέλει εἶσθαι τὸ νὰ ἐνασχοληθῶσι καὶ περὶ τοῦ κατάλληλοτέρου τρόπου τῆς διανομῆς τῆς ἔθνικῆς γῆς, συμβιβάζομένου μὲ τὸ ἔθνικόν συμφέρον καὶ μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὅλων τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν χρεῶν προσέτι δὲ, νὰ φροντίσωσι καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς δικαίας ἀμοιβῆς τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἀγωνισθέντων, τῆς περιθάλψεως τῶν παθόντων, τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεπίντων, καὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείσεως μέχρι τῆς ἐλευσεως τῆς νέας Ἀρχῆς.

Αὐτὰ κυρίως προθέμενοι οἱ Πληρεξούσιοι, καὶ πεποιθότες εἰς τὴν θεῖαν ἀντίληψιν, εἰς τὴν πρόθυμον συνδρομὴν τοῦ ἔθνους, καὶ εἰς τὴν καθαρότητα τῶν σκοπῶν τῶν, ἐλπίζουσι νὰ ἐνισχυθῶσι δι' αὐτῶν, διὰ νὰ φθάσωσιν εὐτυχῶς εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν τῶν, κατὰ τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους, καὶ ἀνακτός τῶν, καὶ τῆς εὐεργέτιδος ἡψηλῆς Συμμαχίας.

Ἐν Προνοίᾳ, τῇ 20 Ιουλίου 1832.

Ο Πρέεδρος ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ο Ἀντιπρέεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς Α. ΜΟΥΣΤΑΦΑΗΣ, Α. ΚΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΣΥΝΘΕΘ ΑΓΙΩ.

Συνέχεια τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Τακτικαὶ συνεδριάσεις.

Συνεδρίασις Α.

Τῇ 14 Ιουλίου 1832, ἐν Προνοίᾳ.

1. Συνελθόντων τῶν Πληρεξουσίων εἰς τὸ κατὰστημα τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ προεδρεύοντες τοῦ γερντοτέρου Κ. Η. Νοταρᾶ, ἀνεγνώσθη ὁ καταλόγος τῶν Πληρεξουσίων, καὶ εὐρέθησαν παρόντες ἑκατὸν ἐβδομήκοντα τέσσαρες, ὅντος δὲ τοῦ ἀπαιτούμενου ἀριθμοῦ διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνελεύσεως, οἱ Πληρεξούσιοι ὠρκίσθησαν τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ἐνώπιον τοῦ ἐν Τριάδι ὁμνουμένου παντεπόπτου Θεοῦ, ὀρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω τὰ ἐμπιστευθέντα μοι ἰσὰ τῆς ἀντιπροσωπίας χρέη τιμίως καὶ εὐσυνειδότης νὰ μὴ ἀποβλέψω εἰς πρόσωπον, ὅτε εἰς ἔθλια συμφέροντα νὰ μὴ γνωμοδοτήσω, οὐδὲ νὰ ψηφοφορήσω ποτὲ κατὰ χάριν, ἢ κατὰ πάθος, ἀλλὰ κατὰ συνειδήσιν ὑπὲρ τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, καὶ νὰ φυλάξω πιστῶς καὶ μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. »

2. Μετὰ τὸν ὅρκον ἐπροβλήθη περὶ ἐκλογῆς Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ Γραμματέων, καὶ ἐκλέγηθ ὁμοφώνως Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ὁ Κ. Η. Νοταρᾶς, καὶ Γραμματεὺς τῆς ἡμέρας ὁ Κ. Β. Χρυσοβέργης· ἡ δὲ ἐκλογὴ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ Γραμματέων ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἀκόλουθον συνεδρίασιν.

3. Ἀνεγνώσθη τὸ παρουσιασθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ ταύτῃ διαρισθείσης ἐπιτροπῆς σχέδιον τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Συνελεύσεως συνωδευμένον ἀπὸ μίαν ἀνφορὰν αὐτῆς, καὶ μετὰ τὰς προσθηκαιρέσεις ἐνεκρίθη, ἐκτὸς τοῦ α' καὶ ε' παραγράφου, οἱ ὅποιοι ἀνεβλήθησαν διὰ νὰ ἀποφασισθῶσιν εἰς τὴν ἀκόλουθον συνεδρίασιν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Δ' ΚΑΤΑ ΣΥΝΕΧΕΙΑΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι, μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς διαρισθείσης παρὰ τῆς σεβαστῆς ταύτης ὁμηγύρεως νὰ συντάξῃ τὸν κανονισμὸν τῶν προκειμένων συνεδριάσεων, ἐκπληρώσαντες τὸ ἐπιβληθὲν εἰς ἡμᾶς χρέος, καθόσιν ὁ καμὸς μᾶς ἐσυγχώρησε, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσωμεν τὸ ἐπισυνεπτόμενον σχέδιον καὶ μένομεν μὲ τὸ προσήκον σεβας.

Ἐν Νευπλίῳ, τὴν 13 Ιουλίου 1832.

Ρήγας Παλαμίδης. Φραγκ. Κ. Μαῦρος.
Τάτσης Μαχκίνας. Εὐαγγ. Λαυωνιάδης.
Α. Πολυζωίδης.

ος ἐτέθησαν: ἡ γενικὴ ἔνωσις, λήθη τῶν παρελθόντων.
 ἡ ἀριστερὴ ἐναφερὰ πρὸς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, πρό-
 λησις τοῦ ἡγεμόνος, ἀναθεώρησις τῶν προλαβόντων Σιν-
 γμαίων, καὶ σύνταξις νέου ἐφαρμοζομένου εἰς τοὺς μονορ-
 ρυθμοὺς τύπους, καὶ ὅλα, ὅσα δύνανται νὰ καταστήσωσι τὸν
 λαὸν εὐδαίμονα.

4. Ἐγένετο λόγος, ἀν πρέπει ἢ ὅχι ἡ προκήρυξις νὰ ἀνα-
σῃ καὶ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ ἐναπετέθη εἰς
τὴν ἐπιτροπὴν νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦτου τὸ συμφερόμερον.

5. Εγένετο λόγος, ἂν ἡ προκήρυξις ὡσαύτως πρέπει νὰ ἐλαμβάνη καὶ περὶ ἀμοιβῆς τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζάντων, καὶ ἐνεκρίθη.

6. Τῆς προτάσεως τοῦ περὶ λήθης τῶν παρελθόντων
φρίσματος συζητηθείσης, ἐπομένως ἐνεκρίθη νὰ συνταχθῇ,
καὶ νὰ προτεθῇ σχέδιον αὐτοῦ εἰς τὴν Συνέλευσιν παρὰ τοῦ
Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν δύο Γραμματέων.

7. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπροτέθη, ἂν συγχωρῇται ἡ εἰσοδος τῶν ἐφημεριδογράφων εἰς τὸν τόπον τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐνεκρίθη.

8. Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. Ι τῶν ἐξερχομένων προσ-
κλήσεως, ἐμφανισθεὶς ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς
Κ. Σ. Τρικoupης ἐκέλευσεν διεξοδικῆν, ἣτις ἀρχεται
μετὰ τὴν ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσιν, καὶ καταντᾷ ἕως σήμερον
ἀναφέρει τὰς κοινοποιηθείσας εἰς αὐτὸ τὸ μεταξὺ πράξεις τῆς
Συμμαχίας, καὶ ἄλλα οὐσιώδη, προσθέτοντος τοῦ Γραμμα-
τέως καὶ τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς ἐκ-
θέσεως γίνεται λόγος καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποδοχῆς
τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀνάκτορος καὶ εἰς προσκλήσεώς του. Κατε-
χωρίσθη δὲ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ὑπ' Ἀρ. τῶν εἰ-
σερχομένων ἐγγράφων.

9. Γενόμενου λόγου περὶ τῆς προσκλησεως τοῦ ἡγεμόνος τῶν Ἑλλήνων, καὶ περὶ τῆς εὐχαριστηρίου ἀναφορᾶς πρὸς τὰς τρεῖς Συμμάχους Δυνάμεις, ὡς καὶ περὶ τῆς πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Βαυαρίας ἐπιστολῆς, ἐνεκρίθη νὰ συντεθῶσιν ὅλα τὰ ἔγγραφα ταῦτα ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου, τῶν δύο Γραμματέων, καὶ τῶν Κ. Τρικουπῆ καὶ Ζωγράφου, καὶ νὰ παρυσιασθῶσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν ἀκόλουθον συνεδρίσιν.

10. Ἐπαναληφθείσης τῆς χθεσινῆς προτάσεως περὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ δικαιώματος τῶν τμημάτων εἰς τὰς ἐκλογάς, καὶ ἱκανῶς συζητηθείσης, ἐνεκρίθη νὰ φυλάττεται ἡ τμηματικὴ περὶ τούτου ἀναλογία.

11 Ζητήματος γενομένου, ἂν δὲν προσβάλλῃ τὸν ἐσωτε-
ρικὸν κανονισμόν, ὡς πρὸς τὸν παραδεχθέντα τρόπον τῆς
ψηφοφορίας, ἢ δακτύρῃσι τοῦ τμηματικοῦ δικαιώματος, ἐπα-
ρατηρήθῃ ὅτι οὐσιωδῶς δὲν τὸν προσβάλλει, προσδιορίζει
δὲ μόνον τὴν θέλησιν τῶν ψηφοφορούντων κατὰ πᾶσαν ἐπα-
νειλημμένην ἐκλογὴν εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν τμημάτων.

12. Συζητήσεως πολλῆς γενομένης περὶ διορισμοῦ τῆς
ἐπιτροπῆς, ἣτις μέλλει νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικά, καὶ μηδε-
μιᾶς ἀποράσεως ληφθείσης, ὁ Πρόεδρος δυνάμει τοῦ § 5
τοῦ κανονισμοῦ διέταξε τὴν διάλυσιν τῆς συνεδριάσεως.

Συνεδρίασις Δ', Ιουλίου 18.

Ἡ Προεδρία τοῦ Κ. Π. Νοταρᾶ.

τ. Ἀρξαμένης τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως, ἐπροσκληθήσαν κατὰ πρῶτον νὰ ὀρκισθῶσι, καὶ ὀρκίσθησαν τὸν Ἠληθεύουσιν ὅρκον τὰ νωστὶ παρουσιασθέντα μέλη.

2. Ἀνεγνώσθησαν ἐφεξῆς τὰ πρακτικά τῆς προτερείας
καὶ μετὰ τινων ἐπιδιορθώσεων ἐνέκρίθησαν.

3. Λόγου και πάλιν περί τοῦ τμηματικοῦ δικαιώματος
γενομένου, ἀπεφασίσθη νά θεωρῆται τοῦ λοιποῦ ἀδιάφορος
τμηματική ἀναλογία ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν μένων τῶν δια-
κῶν καὶ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὸν § 9 τοῦ κανονισμοῦ.

4. Προσκληθείσης τῆς ἐπιτροπῆς τῆς διορισθείσης συντάξῃ σχεδίων τι προκηρύξεως πρὸς τὸ Πανελλήνιον, ὁ Κ. Σ. Τρικούπης, μέλος αὐτῆς, παραστάς ἐν τῷ μέσῳ, μετὰ τῇ προεισαγωγικῇ ἐκθεσὶν διαζώσης, ἀνέγνωσε τὸ κοινῶς παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς συνταχθὲν καὶ ἐπεξεργασθὲν σχέδιον. Ὁ ἴδιος δὲ Κ. Σ. Τρικούπης καθυπέβαλε συγχρόνως εἰς τὴν σκέψιν τῆς Συνελεύσεως καὶ ἕτερον σχέδιον ὡς ἰδίαν ἐαυτοῦ πρότασιν.

5. Συζητήσεως πολλῆς γενόμενης περί τῆς προτιμήσεως τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου ἐκ τῶν δύο σχεδίων, καὶ μετὰ τὴν ἀκρόασιν τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ γνώμων, δυσδιακρίτου οὔσης τῆς πλειοψηφίας, ἐκρίθη ἀναγκασία ἡ μυστικὴ ψηφοφορία, ἣτις ἐκπεραιωθείσα ἐδήλωσε τὴν προτίμησιν τοῦ πρώτου, ἥτις τοῦ περὶ τῆς ἐπιτροπῆς συνταχθέντος σχεδίου με πλειοψηφίαν 114 πρὸς 160.

6. Ἀρξικμένης ἐκ νέου τῆς ἀναγνώσεως τοῦ σχεδίου, ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος παράγραφος τοῦτου ματὰ τινῶν ἐπιδιορθώσεων ἐνεκρίθησαν, ὁ δὲ τρίτος περιέχων σπουδαιότερον ἀντικείμενον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς καὶ σπουδαίας συζητήσεις, τῶν ὑπὸ τῶν ἡδυσκολευθέντων καὶ τὸ τέλος ἀνεβλήθη εἰς τὴν αὐρινὴν συνεδρίαν.

7. Επρόβλεπται ὁ ὁριστὰς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς μελλοῦσας
νὰ υπογράψῃ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως, καὶ με κοινὴν
συγκατάθεσιν ἀπεφασίσθη νὰ συγκροτηθῇ ἀπὸ 21 μέλη· ἐπὶ
ἐλήθησαν δὲ καὶ ἔγειναν εἰς ταύτην δεκτοὶ οἱ Κύριοι Ἀναγ.
Δηλιγιάννης, Τάτσης Μακρίνας, Π. Μαυρομηχάλης, Φραγ. Κ.
Μαῦρος, Δ. Κριεζῆς, Ἀνδρέας Λόντος, Ἀναγ. Μοναρχίδης,
Γ. Δαρειώτης, Ἀνατ. Α. Λοιδωρίδης, Γκέικας Καρακώτσάνης,
Β. Κρητικώπουλος, Π. Μοναστηριώτης, Α. Μαρτσέλος, Γ.
Κριεζῆς, Γ. Νοταρᾶς, Χ. Καπετανάκης, Ν. Οἰκονόμου, Β.
Τριχᾶς, Ι. Οἰκονόμου καὶ Γ. Βαλτινός.

8. Ἀνεγνώσθη καὶ τὸ περὶ λήθης τῶν παρελθόντων ψά
λμα, καὶ ἀνεβλήθη ἡ συζήτησις αὐτοῦ εἰς τὴν αὔριον.

Ἐκθεσις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματέως τῆς
Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Κ. Σ. Τρικούπη.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Δ' ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ.

Μετὰ τρεῖς ὁλοκλήρους χρόνους ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐμπειπιστευμένους τὸν ἴδιον κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας καὶ ἐμπροσθεν ὁμηγύρεως τῆς αὐτῆς φύσεως, παρῆρσιζομαι κατὰ διαταγὴν σας σήμερον.

Ἰππρέτης τῆς πατρίδος πρό τινων ἐβδομαρίδων, θέλω παρ
ἐκθέσει, Κύριοι, ἐν καθαρᾷ γνώσει, ὅσα, ἐξ ὧν ὁ ἴδιος συν-
εμέθειξα, κρίνω ἄξια τῆς προσυχῆς σας· ἀλλ' ἰδιώτης καθ'
ὅλον τὸ προλαβὸν μακρὸν διάστημα, ἀνγκυζομαι καὶ σὺς
μεταδώσω ἀτελῶς ὅσα δύναμαι νὰ ἐρανίσθω ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα,
καὶ ὅποια παρέλαβον.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἐφαίνθη ἡ συνθήκη τῆς 6 Ιουλίου 1827,
ἡ Ἑλλάς ἐνέκυρτησε προσκυνητομένῃ ἀκαταμάχητος τὰς υποχρεώ-
σεις συνεπειᾶς τῆς πράξεως ταύτης, ἡ ὡς πάλιν, χάρις εἰς τὴν

αὐτῶν ἐμπόρους, πληροφοροῦσαι αὐτοὺς ἐν καὶρῷ ὅτι, μέγας τῆς τελείας ὑποταγῆς τῶν ἀποστατῶν, ἀπαγορεύεται εἰς τὴν ἐμπορικὴν πλοῦν ὁ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν εἰσπλεῦς καὶ ἡ ἀλλοῦς τῆς Αἰγύπτου λιμένας, διὰ νὰ μὴ θίδεται καὶ ἡ βουήθεια εἰς τοὺς ἀποστάτας.

— Κατὰ τὰ ἐκ Κρονστάδ γράμματα μέλλει νὰ περιπλέῃ εἰς τὴν Βαλτικὴν θαλάσσαν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑποναύρχου Αἰμωτῶνος, στόλος συρραϊμένος ἐξ ἐνὸς διακρότου 110 κανονικῶν τεσσάρων ἀνὰ 84, τριῶν ἀνὰ 74, πέντε φρεγατῶν ἀνὰ 50, ἑπτὰ ἀνὰ 44, καὶ τινῶν ἄλλων μικρῶν πλοίων. Τοιαύτη ἐπιπλοὶς ναυτικῶν δυνάμεων ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐμφαίνει τὸν ὅτι ἔχει σκοπὸν ἡ Ῥωσία τοῦ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὸ ναυτικόν της. Ἡ Γαλλία δὲν δύναται νὰ μένῃ ἀδιάφορος εἰς τὴν τοιαύτην αὐξήσιν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως.

— Ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐξῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων.

Τὰ Βελγικὸν ζήτημα ἐλύθη, καθὼς ζήτημα Εὐρωπαϊκόν. Τὰ τελευταῖα πρωτόκολλα, διακηρύττοντα τὴν εὐκαιρίωσιν τῆς ἀπὸ τοῦς Ὀλλανδοῦς κατεχομένης χώρας, ὡς ὅραν ἀπαραίτητον παύσιν εἰς τὰ μέλλον διαπραγματεύσεως μεταξὺ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὀλλανδίας, ἀπέδειξαν ἐμφανέστατα τὸ ὁμόφωνον τῶν διανοημάτων καὶ τῶν ἀρχῶν, αἵτινες ὠδήγησαν τὰς τελευταίας πράξεις τοῦ Συμβουλίου. Προσδιορίσθη δὲ καὶ προθεσμία, μετὰ τὴν παρελθούσιν τῆς ὑποίας τὰ πράγματα θέλουσιν διαδεχθῆ τοὺς λόγους, καὶ ἡ ἐσχάτη αὕτη προειδοποιήσις εἶναι ἐπίσης ἡ ἐσχάτη παράκλησις, τὴν ὑποίαν χρεωστοῦν διὰ τὰς πρὸς τὸν Βασιλέα Γουλιέλμον σχέσεις τῶν πινὲς τῶν Δυνάμεων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου.

Ὁ Πρόεδρος μας ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου, ἀφοῦ ὑπέγραψε τὰς πράξεις, αἵτινες συμπληροῦσι καὶ θέτουσι τὸν κολοφῶνα εἰς τὰ λαμπρὰ ἔργα τῆς ἀποστολῆς του.

Ἀλλ' ὅμως περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Κ. Ταλλεϊράνδου ἐζήτησαν τινὰ τῆς Ἀντιπολιτεώσεως ὅργανα νὰ διεγείρωσι τὰς προπετεῖς φωνὰς καὶ τὰς ἀπαισίους προρρήσεις τὰς πολλὰς ὑπὸ τῶν πρaxyμάτων αὐτῶν ἀναμειβείσας.

Λέγομεν δὲ καὶ αὖθις τὴν ἑκατοστὴν φορὰν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τὸ Βελγικὸν ζήτημα, τὸ καιριώτατον, καὶ κατ' αὐτοὺς μάλιστα τὸ πλέον ἐπιφοβὸν διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου, δύναται νὰ θεωρηθῇ σήμερον ὡς τελειωμένον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς μεγάλας δυνάμεις τῆς Εὐρώπης. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποκρίπτεται ποτὲ ὑποκάτω τῶν ἀναβολῶν σκοπὸς δευτερέων. Διότι, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ἡ βραδύτης ἐγένετο πρὸς ὄφελος τοῦ Βελγίου· ἂν δὲ ἡ Ὀλλανδία ἐμελλε νὰ ἐλκύσῃ μετ' ἐαυτῆς συμμάχους εἰς τὸ σάδιον τοῦ πολέμου, ἤθελον δώσει ἄρα καιρὸν οἱ σύμμαχοι οὗτοι εἰς τὸ Βέλγιον νὰ συστήσῃ σφάτευμα, τὸ ὅποιον μόνον ἤθελεν ἐξαρκέσαι τὴν σήμερον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀνεξαρτησίας του;

Ἐκ Λονδίνου, 18 Ἰουνίου. — Χθὲς παρευρέθη ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν ἵπποδρομίαν τοῦ Ἀσκότ. Ἐνῷ δὲ προέκυψεν εἰς τὸν πρᾶκτον ἡ Α. Μ., δύο λίθοι ἐρρίφθησαν ἐκ τοῦ πλήθους, τῶν ὁποίων ὁ εἰς ἐκτύπησε τὸν Βασιλέα εἰς τὸ μέτωπον· ὁ πῖτος ἐμπόδισε κατὰ καλὴν τύχην τοῦ νὰ γένῃ κακία ἢ

πληγὴ. Ἐμφανισθεὶς τότε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ παράθυρον ὑπερῆλθεν εὐθὺς μετ' ἑξασητάτας ἀνευφημίας.

Πάραυτα συνελήφθη ὁ ἐνοχος, ὅστις ὁμοιάζει μὲ ἐπαίτιον, καὶ ἔχει τὸν ἕτερον πόδα ξυλινόν· εἶπεν ὅτι εἶναι εἰς τὸν παλαιὸν μισθοφόρον τοῦ Γρενωῦχ, καὶ ὅτι, μὴ δοθείσης καίμιας ἀκροάσεως εἰς τὴν ὑποίαν εἶχε παρουσιάσει ἀναφορὰν πρὸς τὴν Β. Α. Μ., ἔβαλεν εἰς τὸν κόλπον του τρεῖς λίθους διὰ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ κατὰ πρώτην εὐκαιρίαν. Ὀνομάζεται δὲ Κόλλινς. (Σφαῖρα.)

— Φαίνεται ὅτι τὸ τόλμημα τοῦ Κόλλινς εἶναι ὅλως διόλου ἀτομικόν, καὶ κατὰ τὰς γενομένας ἐξετάσεις δὲν συνέχεται μετ' ἑπομένους αἰτίαι. Εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Βασιλέα, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Λόρδου Γραϊ, διὰ νὰ φανερωθῇ ὅτι μὲ φρίκην καὶ ἀγανάκτησιν ἔμαθεν ἡ Βουλὴ τὰ ἀποτρόπαια τοῦτα ἀνοσιούργημα, καὶ ἰκετεύει τὸν παντοδύναμον νὰ διατηρῇ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐθνους, διασώζων τὴν πολλὰ ἀγαπητὴν εἰς αὐτὸ ζωὴν τοῦ Βασιλέως.

— Νομίζεται ὅτι ἡ διαλύσις τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς θέλει γένῃ πρὸς τὸν ἐρχόμενον Ὀκτώβριον μόνον. (Ἐφ. τῶν Συζητήσεων.)

— Γράμματα ἰδιαίτερα ἐκ τῆς Ὀλλανδίας λέγουσιν ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γουλιέλμος μελετᾷ νὰ παραδώσῃ τὴν Ἀμβέρσαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἄλλα διαφιλονεικούμενα φρούρια εἰς τὴν Ἡρωσίαν, ἕως οὗ διορίσωσιν οἱ Σύμμαχοι τὰς ἀσφαλείας τοῦ Βελγικοῦ χρέους.

— Ἐξ Αὐγούστου, 12 Ἰουνίου. — Μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ ἀτμόπλου, Νικόλαος Α, τοῦ φθάσαντος τὴν 28 Ἀπριλίου εἰς Πετρούπολιν, εὐρίσκεται καὶ ὁ ἐν τῇ Γαλλίᾳ Πρέσβυς τῆς Ῥωσίας Κόμης Πότζος Βόργος.

Ἐκ Μάλτας, 6 Ἰουλίου. — Εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ Σὶρ Στρατφόρδος Κάννιγγ ἐπροσδιώρισεν μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅποια θέλουσιν εἶναι ἐκ τῆς Ἀρτας εἰς τὸν Βῶλον. Ἡ Πόρτα μέλλει νὰ λάβῃ τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια Γρόσια πληρωτέα ὑπὸ τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων. Ἐπιστεύετο δὲ ὅτι ἤθελεν ἀναχωρήσῃ ὁ Σὶρ Στρατφόρδος Κάννιγγ ἐκ τῆς Τουρκικῆς μητροπόλεως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Κέρκυραν πρὸς τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος. (Μάλτας Ἐφημ.)

Ἐκ Σμύρνης, 9 Ἰουλίου. — Βασιλικὸν Αὐστριακὸν πλοῖον, ἐλθὼν σήμερον τὸ πρωὶ ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν παραλίγων τῆς Συρίας, εἶχεν ἀπαντήσῃ τὸν Ὀθωμανικὸν στόλον, ὅστις ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Ρόδου τὴν 25 Ἰουνίου διευθυνόμενος πρὸς τὴν Κύπρον. Ὁ δὲ Αἰγυπτιακὸς στόλος εἶχεν ἀποπλεύσει εἰς τὴν Κρήτην κατὰ τὸν αὐτὴν σχεδὸν κηρὸν. (Σμύρνης Ἐφημ.)

Εἰδοποιήσις.

Διατρίβῃ ἀντιρρήτικῇ εἰς τὴν πρὸ δέκα μηνῶν ἐκδοθεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ Α. Θ. Δημητρίου πρὸς τὸν ἐν Τεργέσῃ φίλον του. Πωλεῖται Ἀσπὶς 80 εἰς διάφορα μέρη τοῦ Ναυπλίου καὶ ἀλλαχοῦ τῆς ἐπικρατείας.

της Γερουσίας καὶ τῶν κατοίκων, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ διασωθῇ ἡ πόλις ἀπὸ τοὺς περικυκλωμένους αὐτὴν τότε κινδύνους.

Ὡς τὸ τὰ αὐτὰ αἰτία κινουμένη καὶ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, εἰς τὴν λιμένα τῆς ὁποίας εὐρίσκοντο πλοῖα τινὰ τῆς Συμμαχίας ἠτήσατο καὶ ἔλαβεν ἐπίσης φρουρὰν, ἡ ὁποία μετ' ὀλίγης ἡμέρας ἐπανήλθεν εἰς τὰ πλοῖα, ὡς μὴ ἐξαρκοῦσα διὰ τὴν φρουρὰν τὴν πόλιν.

Ὡς τοσούτῳ ἡ στρατιωτικὴ Ἱππρεσία δὲν παρῆγε πλέον τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγυήσεις ἐναντίον τῆς λειποταξίης προερχομένης ἀπὸ τὴν ἐνδειαν τοῦ Ταμείου, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ὁ δὲ βασιλεὺς στρατιώτης ἐπασχε παντὸς εἶδους ζήτησιν. Ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ προλάβῃ τὰς πιθανολογούμενας ἐντεῦθεν θλιβεραὶ συνεπειάς, παρακκτέθεσεν εἰς χεῖρας τῆς Συμμαχίας τὰ σημαντικώτερα φρούρια τῆς Πελοποννήσου, μέχρις οὗ ἤθελε δυνηθῇ ἡ ἰδία νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν μετὰς ἐθνικὰς δυνάμεις τῆς.

Κατὰ τὴν περὶ τούτου αἰτησίαν τῆς πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις ἡ πόλις καὶ τὰ φρούρια τοῦ Ναυπλίου καὶ τῆς Κορώνης κατέχονται ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Συμμαχίας τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Στρατηγοῦ Γκεενέκ' Λί Πάτραι, ὅπου ἐστάλησαν ἐπίσης Συμμαχικὰ στρατεύματα, εἶχον προκατασχεθῇ ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Τζαβέλαν· ἐξ αὐτῆς τῆς αἰτίας τὰ Συμμαχικὰ ταῦτα στρατεύματα, ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς τῶν εἶναι ὅλος εἰρηνικὸς καὶ συντηρητικὸς, ἐπανήλθον ἡσυχῶς εἰς τὰ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν σκηνώματά των.

Πασιγνωστον ἔγινε διὰ τοῦ τύπου καὶ τὸ κοινοποιηθὲν εἰς τὴν Κυβέρνησιν Πρωτόκολλον τῆς 26 Ἀπριλίου· ὀφείλω ὁμῶς νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, ὅτι ἐγγράφη πρὶν γνωστοποιηθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον ἡ ἐνεστῶσα πολιτικὴ μεταβολή, ὅτι ὑπαγορεύθη ἀπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης καὶ ἡπιότητος, τὸ ὁποῖον ἐχαρακτήρισε καὶ τὸ προλαβόν, ἐστάλη ὡς ἀσπίς τοῦ καταδιωκόμενου ἐναντίον τοῦ καταδιώκτου, καὶ ἐπαρυσιάσθη ὡς αὐστηρὸς φύλαξ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου ἐναντίον πάσης ἀπαλλοτριώσεώς του. Ὀφείλω δὲ ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς καὶ νὰ σᾶς παρατηρήσω, ὅτι οἱ σωτήριοι σκοποὶ τοῦ ἐπραγματοποιήθησαν ἀπὸ τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν καὶ πρὶν εἰς αὐτὴν γνωστοποιηθῶσι. Τῷ ὄντι κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Πρωτοκόλλου τούτου εἰς χάμμιαν ἐπιθυμίαν προσωπικῆς ἐκδικήσεως ἀκρόασις δὲν ἐδόθη, κανένα ἐξαιρετικὸν δικαστήριον, οὔτε χάμμία ἐκτακτὸς δικαστικὴ ἐπιτροπὴ εἰς ἐνέργειαν δὲν εἶναι, χάμμία πώλησις ἐθνικῶν γαιῶν δὲν ἔγινεν, οὔτε κανένα μέτρον ἐλήφθη, ῥέπον εἰς τὸ νὰ προξενήσῃ εἰς τὸ νέον Κράτος τῆς Ἑλλάδος χρηματικὰς ἀμνηχανίας· καὶ ὁ εἰς ἐπεξεργασίαν τῆς Γερουσίας ἀνατεθείς ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὶα τῆς ἐνεστῶσης Κυβερνήσεως νέος ὀργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων, εἶναι ἡ ἀνχτιέρρητος ἀπόδειξις τῶν προσπαθειῶν τῆς πρὸς τὰς οὐσιώδεις καὶ σωτηρίους δικαστικὰς βελτιώσεις κατὰ τὰς εὐχὰς τῶν Σεβαστῶν προσάτων μας.

Μεταβαίω ἤδη εἰς τὸν ἄλλον κλάδον τῆς δημοσίου μου ὑπηρεσίας.

Τὸ βραχὺ διάστημα, καθ' ὃ ὑπηρετῶ τὴν πατρίδα ἐπὶ τοῦ κλάδου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, δὲν ἤρκεσε νὰ με δώσῃ ἀποχρώντως τὴν ἀπαιτούμενην γνώσιν, οὔτε τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, οὔτε τῆς προόδου τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας· ἤρκεσεν ὁμῶς νὰ με πείσῃ, ἐξ ὧν ἐπειράθην καὶ παρατήρησα ὁ ἴδιος, ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἔχει χρεῖαν καὶ εἶναι ἐπιδεκτικὸς βελτιώσεων. Τὰς περὶ τῶν βελτιώσεων τούτων παρατηρήσεις μου δὲν παύω τοῦ νὰ σημειώνω βαθμῆδὸν διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἐν καιρῷ δέοντι.

Ἐν τοσούτῳ ἀπὸ τὰς τοῦ περυσικοῦ ἔτους ἀναφορὰς πρὸς

τὴν Γραμματεῖαν συνάγεται, ὅτι τὸ ναυτικὸν εὐρίσκειτο ἀπὸ 617 πλοῖα τῆς πρώτης, καὶ ἀπὸ 2324 τῆς δευτέρας κλάσεως· ὥστε ὅλα τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῆς Ἑλλάδος εὐμπεποῦντο εἰς 2941. Πρώτης κλάσεως λέγονται, κατὰ τὸ ψήφισμα, τὰ χωροῦντα ὑπὲρ τοὺς 15 τόνους· δευτέρας δὲ, τὰ κατωτέρως τῶν 15 χωρητικότητος. Ὁ κλάδος οὗτος χορηγεῖ σήμερον μᾶλλον εἰσόδημα, ὡς πρὸς ὅ,τι συνετῶς μεταρρυθμιούμενος ἐπαγγέλλεται.

Πρὶν φέρω εἰς πέρας τὴν ἐκθεσίαν μου ταύτην, δὲν ἤμπορῶ ἐπικνεργόμενος εἰς τὰ ἀφορῶντα τὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ μου κλάδου νὰ μὴν ὁμολογήσω, ὅτι ἓνας καὶ μόνος στοχασμὸς κατέχει τὸν νοῦν μου, μία καὶ μόνη ἐπιθυμία πληροῖ τὴν καρδίαν μου· στοχασμὸς, ὁ ὁποῖος, εἶμαι πεπεισμένος, κατέχει τὸν νοῦν, ἐπιθυμία, ἡ ὁποία πληροῖ τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνου, ὁποῖος καὶ ἂν εἶναι ὁ βαθμὸς του, ὁποία καὶ ἂν εἶναι ἡ δοξασία του, ὁποία, τολμῶ νὰ εἶπω, καὶ ἂν εἶναι τὰ πάθη του καὶ ἡ διαγωγή του. Ἄν ἡ φανέρωσις τοῦ στοχασμοῦ τούτου, τῆς ἐπιθυμίας ταύτης, δὲν συγχωρῆται εἰς ἐμὲ τὸν Γραμματεῖα τῆς Κυβερνήσεως, συγχωρεῖται εἰς ἐμὲ τὸν συμπληρεζούσιόν σας. Ὡς συνέπειαν ὅθεν τῶν λόγων μου ἔρχομαι νὰ ἀναγγείλω μόνον ταῦτό μου τὸ αἰτήμα.

Ἀποδοχή, ἀδελφοί, τῆς ἐκλογῆς, ὁμόφωνος ἀποδοχή τῆς ἐκλογῆς, καὶ ταχεῖα πρόσκλησις τοῦ Ἀνακτός μας. Ναί! τὴν ἀρτισύστατον θρόνον, τὸν ὁποῖον ἔστησαν αἱ μακάριαι χεῖρες τῶν σεπτῶν Βασιλέων ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑλλάδος, ἅς τὸν παγιάσωμεν ἡμεῖς ἐπὶ ἀκλονήτων καὶ μὴ φοβουμένων τοὺς ἐπισφαλεῖς αἰῶνας βίας, με τοὺς ἀκραιφνεῖς λόγους τῆς καρδίας μας, καὶ με τὴν δικαιοματικὴν ψήφον μας. Ἡ συγκατάθεσις ὅλων ὑμῶν, θεωρούντων τὴν πράξιν ταύτην ὡς τὴν πρώτην ἀνάγκην τοῦ ἔθνους, ἀποκαθιστᾷ περιττὴν πᾶσαν ἀνάπτυξιν. Ἀποδοχή λοιπὸν, ἀδελφοί, ὁμόφωνος ἀποδοχή τῆς ἐκλογῆς, καὶ ταχεῖα πρόσκλησις τοῦ Ἀνακτός μας.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 22 Ἰουλίου.

Ἡ τριήμερος ἐπανάστασις τοῦ Ἰουλίου 1830 ἐωρτάσθη ἐν ταῦθα ὑπὸ τῶν Γάλλων μεγαλοπρεπέστατα. Τὴν 16 τὸ ἑσπέρας συνεκροτήθη ἐν τῷ κανονοστασίῳ τῆς ξηρᾶς, εἰς κατασκήνωμα φιλοκαλῶς κεκοσμημένον, χορὸς, εἰς τὸν ὁποῖον παρευρέθησαν πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐκ τῶν γνωριμωτέρων τῆς πόλεως, καὶ προσεφέρθη εἰς αὐτοὺς δαίπνον λαμπρότατον. Ἡ εὐθυμία διήρκεσεν ἕως ἐγγὺς τοῦ ὀρθρου.

Τὴν αὐγὴν τῆς ἐπιούσης ἤχησεν ὁ κανονοβολισμὸς ἀπὸ τὸν λιμένα καὶ ἀπὸ τὰ φρούρια, ὅστις ἐπανελήφθη κατὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ τὸ ἑσπέρας· ἔγινε δὲ τὸ πρῶτ' εἰς τὸ πρὸ τῆς πόλεως τῆς ξηρᾶς πεδίων γενικὴ ἐπιθεώρησις τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, καὶ τὸ ἑσπέρας πρὸς κινήν τέρψιν ἔγιναν πολυποίκιλα καὶ θαυμάσια πυροτεχνήματα ἔξωθεν τῆς πόλεως, τῶν ὑποίων ἡ θεὰ ἐφείλχυσεν ὅλους σχεδὸν τοὺς κατοίκους τοῦ Ναυπλίου.

Περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων ἐφορευομένων παρὰ τοῦ Κ. Ἰωάν. Κίγγ' Ἀμερικανοῦ.

α. Ἐν Ἀλληλοδιδασκικὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ Κ. Ν. Νικητόπουλου, ἔχον μαθητὰς 94.

β. Ἐτερον Ἀλληλοδιδασκικὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ Κ. Π. Σκαπέσου, ἔχον μαθητὰς 68.

γ. Σχολεῖον τῶν κορσίων διευθυνόμενον παρὰ τῆς Κ. Ἀναστασίας Καπνακῆ, ἔχον κορσίστας 63.

Κανονισμὸς τῶν Συνεδριάσεων.

- Α. Ἐκάστη συνεδρίασις τῶν Πληρεξουσίων λογίζεται πέντε ὥρες, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων Πληρεξουσίων ᾖ ἡμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Κοινοβουλίου, τὸ δὲ μέτρον λαμβάνεται ἀπὸ τοῦ ὅλου τοῦ ποσοῦ τῶν παραδεχθέντων εἰς τὴν Δ' Συνέλευσιν Πληρεξουσίων.
- Β. Ἐκαστος τῶν Πληρεξουσίων κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνου τοῦ εἰς τὸ Συνέδριον χρεωστεῖ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τοὺς δευτερευμένους θυρωροὺς τὸ εἰσιτήριο ἔγγραφον.
- Γ. Ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς Πληρεξουσίους εἶναι νὰ φέρωσιν ὅπλα ἢ ράβδους.
- Δ. Ἡ Συνέλευσις ἔχει Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον, δύο Γραμματεῖς καὶ δύο Παρέδρους.
- Ε. Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος, διατηρῶν τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν, διορίζει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῶν συνεδριάσεων, τὴν ἐναρξιν, καὶ διαλύει αὐτῶν.
- Σ. ΣΤ. Οἱ δύο Γραμματεῖς ἔχουν τὴν γενικὴν εὐφορίαν τοῦ γραφείου τῆς Συνελεύσεως, καὶ ὅλην τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ γνησιότητα τῶν ἐγγράφων, καὶ προσδιορίζουν τὰ χρῆματα τῶν Παρέδρων.
- Ζ. Τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας ἡμέρας, ἀναγινωσκόμενα τὴν ἐπιούσαν καὶ ἐγκρινόμενα, ὑπογράφονται, χάριν τῆς ἀκριβείας καὶ γνησιότητος τῶν ἀποφασισθέντων, ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον, ἀπὸ μίαν ἐπιτροπὴν ἐκλεγμένην ἐκ τοῦ σώματος τῶν Πληρεξουσίων, καὶ προσυπογράφονται ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς. Τὰ ψηφίσματα θέλουν ὑπογραφεσθαι ἀπὸ ὅλους τοὺς Πληρεξουσίους· τὰ δὲ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα φέρουσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου, καὶ τὴν προσυπογραφὴν τῶν Γραμματέων· χρέος δὲ τῶν τελευταίων εἶναι τὸ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς διὰ τύπου δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν καὶ ψηφισμάτων, ἅμα ταῦτα ἤθελον ἐπικυρωθῇ.
- Η. Ὁ Πρόεδρος προσδιορίζει εἰς τὸ τέλος πάσης συνεδριάσεως τὴν ἡμερεύουσαν τῆς ἀκολουθοῦντος συνεδριάσεως διάταξιν, ὁμοῦ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ σώματος τῶν Πληρεξουσίων.
- Θ. Χάριν τῆς ταχυτέρας τῶν ἐργασιῶν ἀποπερατώσεως θέλουσιν ὀνομασθῇ εὐθὺς ἐπιτροπαὶ διαρκεῖς, καὶ εἰδικαί, ὅσας αἱ χρεῖται ἤθελον ἀπαιτήσῃ.
- Ι. Αἱ συζητήσεις τῆς Συνελεύσεως γίνονται δημοσίως, καὶ μυστικῶς εἰς ἐκτάκτους μόνον περιστάσεις, ἀλλὰ προηγουμένης πάντοτε τῆς συγκαταθέσεως τῶν πλειόνων.
- ΙΑ. Ἐκαστος Πληρεξυσίος δύναται νὰ κάμνῃ, πλὴν τῶν διαζώτης, καὶ προτάσεις ἐγγράφους, ἢ νὰ προβάλλῃ σχέδια· ἕκαστη δὲ πρότασις ἢ σχέδιον ἀναγινώσκεται δις, τὴν πρώτην φορὰν ἄνευ τινὸς διακοπῆς, τὴν δὲ δευτέραν ἀρχίζει κυρίως ἡ τακτικὴ συζήτησις.
- ΙΒ. Γεγραμμένη οὖσα ἡ πρότασις ἐγχειρίζεται εἰς τὸν Πρόεδρον, καὶ αὐτὸς τὴν μεταδίδει εἰς τὸν Γραμματεῖα διὰ νὰ τὴν ἀναγνώσῃ.
- ΙΓ. Κάμμία πρότασις δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀποφασισθῇ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως κατεπεύγουσα ἀνάγκη ὑπαγορεύῃ.
- ΙΔ. Περὶ κάμμιᾳ ἄλλῃς ὑποθέσεως δὲν γίνεται λόγος προτοῦ ἢ προκειμένη εἰς συζήτησιν πρότασις λάβῃ τέλος, ἐκτὸς ἂν ἐγκρίθῃ διὰ πλειοψηφίας νὰ μείνῃ αὕτη εἰς σκέψιν, ἀναβάλλομένη εἰς ἄλλην συνεδρίαν.
- ΙΕ. Αἱ προτάσεις θέλουν προτιμᾶσθαι ἢ προηγεῖσθαι

ἢ μία τῆς ἄλλης κατὰ τὴν ὁποίαν εἰσέχθησαν αὖτις, ἐὰν ἐγκρίνῃ ἄλλως ἢ Συνέλευσις διὰ λόγους ἀποχρῶντας.

Σ. ΙΣ. Αἱ ἔγγραφοι προτάσεις καὶ τὰ σχέδια παραπέμπονται μετὰ τὴν πρώτην ἀναγνώσιν των εἰς τὰς ἀρμοδίους ἐπιτροπὰς, ὅσας καὶ παρὰ τῆς Συνελεύσεως ἐγκρίθῃ νὰ λάβωσι προηγουμένως τὴν ἀναγκαίαν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐξέτασιν, καὶ νὰ εἰσαχθῶσιν οὕτω παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν εἰς τὴν δευτέραν ἀναγνώσιν, καὶ εἰς συζήτησιν.

Σ. ΙΖ. Αἱ πρὸς τὴν Συνέλευσιν διευθυνόμεναι ἀναφοραὶ περὶ παντοίων ὑποθέσεων παραπέμπονται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ἣτις χρεωστεῖ νὰ κάμνῃ περιληπτικὴν αὐτῶν ἐκθεσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν, καὶ νὰ τὴν ὑποβάλλῃ συνωδευμένην μὲ τὴν γνώμην τῆς εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν ὅλου τοῦ σώματος.

Σ. ΙΗ. Αἱ φωτίζουσαι τὰς ἐργασίας τῶν ἐπιτροπῶν διακοινώσεις πολιτῶν ἢ πέμπονται παρὰ τῶν ἰδίων κατ' εὐθείαν πρὸς τὰς ἐπιτροπὰς, ἢ διευθύνονται πρὸς τὴν Συνέλευσιν, ἣτις ἀναγινωσκόμενας τὰς παραπέμπει εἰς αὐτάς.

Σ. ΙΘ. Ἐκαστος τῶν Πληρεξουσίων, πρὶν ὁμιλήσῃ, ζητεῖ τὴν ἄδειαν ἀπὸ τοῦ Προέδρου· ὁμιλοῦντα δὲ κάποιος ἄλλος δὲν δύναται νὰ διακόψῃ, καὶ τὸν διακόπτοντα, ἢ τοὺς διακόπτοντας ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ εἰς σιωπὴν.

Σ. Κ. Ὁ ὁμιλῶν, ἢ ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ ἱστάμενος ὄρθιος, ἢ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Συνεδρίου ἐμφανιζόμενος, ἀποτείνει τὸν λόγον τοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον σεανοπρεπῶς, καὶ εἰς τὸ προκείμενον μόνον ζήτημα περιοριζόμενος χρεωστεῖ ν' ἀποφεύγῃ πᾶσαν πειρακτικὴν ἐκφράσιν.

Σ. ΚΑ. Ἐκ δύο ἢ πλειότερων συγχρόνως ἀνισταμένων ὁ Πρόεδρος ὀνομάζει ἐκαῖνον, ὃς τις πρέπει νὰ λάβῃ τὸν λόγον πρῶτος.

Σ. ΚΒ. Εἴς τὴν ἀπηγορευμένον εἰς ἕκαστον Πληρεξυσίον νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ Συνέδριον, ἄνευ κατεπεύγουσας ἀνάγκης καὶ ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου, ἐν ὅσῳ διαρκούσιν αἱ συζητήσεις, ἢ νὰ περιφέρεται ἐντὸς τοῦ Συνεδρίου, ἢ νὰ ὁμιλῇ μεγαλοφώνως μετὰ τῶν γειτόνων του, ἢ νὰ διαβαίνει μετὰ τοῦ ὁμιλοῦντος καὶ τοῦ Προέδρου.

Σ. ΚΓ. Αἱ ἀποράσεις τῆς Συνελεύσεως γίνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας· ἡ δὲ πλειοψηφία εἰς προχείρους μὲν καὶ συνήθεις προτάσεις γνωρίζεται διὰ τῆς χειροτονίας· εἰς προτάσεις δὲ σπουδαίας καὶ δυσδιακρίτους διὰ τακτικῆς ψηφοφορίας, καθ' ἣν ἕκαστος μέλος προσερχόμενον εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Προέδρου ἐναποθέτει ἐκαὶ ἐπὶ τινὸς κλήρης ἢ κληρωτίδος μυστικῶς τὴν ψήφον του· ὁ δὲ Πρόεδρος ἀκολουθῶς, συμπιρισταμένων καὶ τριῶν Πληρεξουσίων διορισμένων ἐπιτηδес, ἀνοίγει τὴν κληρωτίδα, ἀπαριθμεῖ διὰ τοῦ Γραμματέως τὰς ψήφους, καὶ ἠλοποιεῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελαινῶν καὶ λευκῶν, αἱ ὅτε καὶ σημειώνονται εὐθὺς ἐν γένει δὲ εἰς καθὲ πρότερον θέλει γίνεσθαι μυστικὴ ψηφοφορία, ἂν ζητηθῇ ἀπὸ δέκα Πληρεξουσίων.

Σ. ΚΔ. Ὅσας καὶ συμπέσῃ διχοψηφία, τοῦ Προέδρου ἡ ψήφος νικᾷ.

Σ. ΚΕ. Αἱ ἐκλογαὶ γίνονται πάντοτε διὰ ψηφοφορίας· ὁ δὲ τρόπος τοῦ νὰ γινῶσι γνωστοὶ οἱ ὑποψήφιοι, εἶναι ὁ ἀκολουθῶν. Ἐκαστος τῶν Πληρεξουσίων, πλησιάζων εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Προέδρου καὶ εὐρισκῶν ἐκαὶ πρὸς τοιαῦτα λευκὰ χαρτάκια ὁμοίου σχήματος, γράφει ἐπὶ τινὸς ἐξ αὐτῶν τὸ ὅποιον κρίνει ἄξιον τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὀνόματός, ὅπως ἢ συνειδήσεις του τὸν ὑπαγορεύει, καὶ τὸ ρίπτει εἰς τὸν δοχεῖον καίμω-

δυνάμειν καὶ τὴν εὐμένειαν τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἡμεῖς ἐκτοτε τὴν πατρίδα μας μετὰ τὴν μεγάλην Εὐρωπαϊκὴν ἐπανάστασιν.

Ἡ ὕψηλὴ Πόρτα δὲν ἠθέλησε κατ' ἀρχὰς νὰ κλίνη εἰς τὰς περὶ τῆς συνθήκης ταύτης προτάσεις τῆς Συμμαχίας. Ἐπὶ τῇ ἡ Συμμαχία εἰς τὸ ἀγαθοποιῶν ἔργον, τὸ ὁποῖον προῦν νὰ φέρῃ εἰς εὐτυχὲς πέρας, καθιέρωσε τὴν συνθήκην εἰς πάντες εἰδους' ὁμοιωμάτων, καὶ τὴν ἀνέπτυξεν ἐν σαφείᾳ διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 22 Μαρτίου 1829.

Ἡ ὕψηλὴ Πόρτα μόλις συγκατετέθη κατὰ πρῶτον εἰς τὰς τῶν Συμμάχων βουλὰς κατὰ τὴν ἐν Ἀδριανουπόλει συνθήκῃ, τῆς ὁποίας ῥητὴν ἄρθρον ἠξίωσε ὁ εὐμενέστατος Αὐτοκράτωρ πρὸς τῶν Ρωσίων νὰ διαλαμβάνῃ ὀριστικῶς τὰς ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος δύο προδηλωθεῖσας πράξεις.

Κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐποχὴν ἡ ὕψηλὴ Πόρτα, ἐνδίδουσα καὶ εἰς τὰς ἐπιμένους αἰτήσεις τῶν Κυρίων Πρέσβειων τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, τὰς ἐν ἀνόματι τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἐκήρυξεν ὅτι στέργει καὶ εἰς ὅσα τὸ ἐν Ἀνατολῇ Συμβούλιον ἠθέλει ἀποφασίσαι περαιτέρω περὶ τῆς Ἑλλάδος.

Δυνάμει τῆς πληρεξουσίου ταύτης αἱ τρεῖς Αὐλὲς διέκηρυξαν τὴν πλήρη καὶ τελείαν ἀνεξαρτησίαν μας κατὰ τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830, καὶ ἐπὶ λόγῳ ἀμοιβῆς τῶν ἀφαιρούμενων δικαιωμάτων τῆς κυριαρχίας τῆς Πόρτας, ἔκριναν πρὸς τὴν περιστάσει τὴν ὀφειδὴν γραμμὴν τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 22 Μαρτίου ἀλλ' αἱ δοθεῖσαι πρὸς τὸ Συμβούλιον μετὰ ταῦτα πληροφορίαι ἀποδείξαντες τὴν ἀνάγκην τῆς βελτιώσεως τῆς ὀφειδὴς γραμμῆς εἰς ἀσφάλειαν τοῦ νέου Κράτους διὰ τῶν φραγμῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ἰδίᾳ φύσις φαίνεται ὅτι ἔστησεν, ἔπεισαν τὴν καλοκάγαθον Συμμαχίαν νὰ ὀφείλῃ περὶ τούτου εἰς εἰδικὴν διαπραγματεύσιν μετὰ τὴν ὕψηλὴν Πόρταν.

Ἡ αἰσιος ἐκβάσις τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐνοϊκῶν περὶ τοῦ οὐσιωδὲστάτου τούτου κεφαλαίου προσπαθειῶν τῆς φαίνεται σήμερον θεαταῖα, καὶ ἡ ὀριστικὴ συνθήκη, καθ' ὅσον πληροφορούμεθα, εἶναι καθ' ὁδόν. Ἐπ' αὐτῇ τῇ βάσει συνήλθον εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ παρὰ τῆς Συμμαχίας διορισθέντες ὀφειδὴς εἰς ταχεῖαν ἐναρξίν τῶν ἐργασίων τῶν.

Ἡ ῥηθεῖσα πράξις τῆς 3 τοῦ Φεβρουαρίου ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος τὸν ἐσχάτως ἀναγορευθέντα Βασιλέα τῶν Βελγίων· ἀλλ' ἡ γνωστοποιηθεῖσα ἐν καιρῷ παραίτησις τοῦ ἔβριψε καὶ αὖθις τὸν τόπον τούτον εἰς τὸ χάος τῆς προσωρινότητος, πηγῆς τῶν δυστυχημάτων. Οἱ εὐμενεῖς προστάται μας ἔδωσαν καὶ εἰς ἐκείνην τὴν περίστασιν χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ χρηματικῶν χορηγιῶν εἰς διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας.

Κατὰ συνέπειαν τῶν πράξεων, δι' ὧν ἡ Ἑλ. τῆς ἀνεγνωρίζετο καὶ ἀπὸ τὴν ὕψηλὴν Πόρταν κράτος ἀνεξάρτητον, ὁ Μεγαλειώτατος Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεὺς Φραγκίσκος Α', καὶ ὁ Μεγαλειώτατος Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Πρωτοκόλλου Προξένου συνίδεσθαι μετὰ τὸν νέον Κράτος ἐπισήμους σχέσεις.

Ἡ Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος ἐδημοσίευσε τὸ Πρωτόκολλον τῆς 7 Ιανουαρίου τοῦ ἐνεσῶτος ἔτους, καὶ περικτὸν αὐτοῦ περὶ αὐτοῦ.

Τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο παρηκολούθησεν ἡ κοινοποίησις τῆς ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ θρόνῳ τῆς Ἑλλάδος τῆς Β. Α. ὕψηλ. τῆς τοῦ Πρίγκιπος Οὐρακῆ, δυνάστεως τοῦ Μεγαλειώτατου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας. Ἡ ἀναχώρησις αὐτῆς ἐπὶ τῆς 22 Μαρτίου 1830 εὐχὰς τοῦ ἔθνους.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἀξιωματικότητας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἐφάνη εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 7 αὐτοῦ τοῦ μηνὸς (Ε. Ν.), βάσει ἔχον τὰς βαθεῖας σκέψεις τοῦ ἐνδόξου ἐκείνου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὸν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑλλάδος πλοῦν τοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν, αὐτόπτης ἐγένετο τῶν ἀξιοθρηνητῶν συμβάντων εἰς Ἄργος τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον. Τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο προσέθετο, διὰ τῆς μικτῆς συστάσεως Κυβερνήσεως, ἱκανῆς διὰ τοῦ ὑποτιθεμένου πατριωτισμοῦ τῶν μελῶν τῆς νὰ φέρῃ εἰς ἐν τὸ διχογνωμοῦν τοῦτο ἔθνος, νὰ τὸ παρουσιάσῃ εἰς τὸν περιμενόμενον Ἀνακτὰ τοῦ ἄξιον τῆς ὑπολήψεώς του καὶ τῆς εὐνοίας του.

Διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν κατ' ἀξίαν τὸν σκοπὸν τῆς ὕψηλῆς πράξεως ταύτης, δικαίον εἶναι νὰ ἐνθυμηθῶμεν διὰ μίαν μόνην στιγμὴν τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐγράφη, ἐποχὴν ἐξορίων, κατακρίσεων, φυλακισμῶν, καταδιωγμῶν καὶ ἀπειλῶν τοσούτων καὶ τοιούτων πολιτῶν, τοὺς ὁποίους ἡ φιλοδίκαιος Συμμαχία βλέπουσα κατατρεχομένους ἀπαίτησε, διὰ τῆς πράξεως ταύτης, συμμετόχους τῆς δόξης καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος τῶν τότε, καθὼς τοὺς εἶδε προτοῦ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ζωὴν καὶ πλοῦτον ἀφειδήσαντας. Εἴπα νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διὰ μίαν μόνην στιγμὴν, διότι ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος, ἡ ὁποία ἐξήντησεν ὑπὲρ αὐτῆς τοὺς πόρους σὰς, ἔχυσεν τὸ αἷμά σας, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ὑπερασπιστάς μας Συμμάχους, παραγγέλλουσιν αὐστηρῶς νὰ στυθῇ ἀπὸ τὴν μνήμην μας ἡ ἐποχὴ ἐκείνη.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἐνεσῶσα Κυβέρνησις ἀνεδέχθη τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους, ἔσπευσε, γινομένη πιστὸν ὄργανον τῶν ἐθνικῶν πασιφανῶν αἰσθημάτων, νὰ φανερῶσιν τὴν κοινὴν ἀγαλλίαν τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Πατέρα τοῦ Σεβαστοῦ Ἀνακτός μας· ἡ Γερουσία συνέπραξε μετὰ τῆς ἰδίας σπουδῆς.

Ἐκτοτε ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπαυσεν οὔτε νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα ὅτι ἔκρινεν ἄξιον τῆς προσοχῆς τῆς, οὔτε νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς ταχείας ἐλεύσεως ἐν μέσῳ ἡμῶν τῆς νέας ταύτης καὶ τόσον ἐπιθυμητῆς παρὰ πάντων Ἀρχῆς.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐστῆθη ἡ Κυβέρνησις, οἱ Ἀντιπρέσβεις ἔσπευσαν καὶ νὰ τὴν ἀναγνωρίσωσι καὶ νὰ τὴν ὑποσχεθῶσι καὶ τὴν ὑποστήρξιν, τὴν ὁποίαν ἡδύνατο νὰ χρηρήσῃ ἡ Συμμαχία κατὰ τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ κατεπεύγουσαι καὶ αἱ ἐκνευλημμέναι ἀνάγκαι τοῦ Κράτους, καὶ ἡ μικρότης τῶν ἐπιτοπίων πόρων, ἐμποδίζαν τὴν τακτικὴν πρόοδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς. Ἡ Κυβέρνησις θεωροῦσα, ὅτι δὲν ἡδύνατο ἄλλως πῶς νὰ θεραπεύσῃ τὰ δεινὰ ταῦτα παρὰ διὰ τῆς Συμμαχικῆς μεγαλοδωρίας, τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε προηγουμένως ψαλφητὰ δείγματα, ἠτήσατο παρὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων βοηθήματα· καὶ ἐπειδὴ ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἦτον νὰ ἐπαρκέσῃ δι' αὐτῶν ἐν μέρει εἰς τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις τοῦ στρατιωτικοῦ, τοὺς ἐκονοποίησεν εὐκρινῶς τοὺς πίνακας καὶ ὧν ἐχρέωσαντο εἰς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ὧν ἦτον πιθανὸν νὰ συναχθῶσιν ἐπομένως ἀπὸ τὰς προσόδους. Οἱ Ἀντιπρέσβεις συνωμολόγησαν μὲν καὶ οἱ ἰδίᾳ τὸ κατεπεύγον τῆς ἀνάγκης, ἀλλὰ μὴ ἔχοντες ὁδηγίαν εἰς θεραπείαν τῆς, ἐστῆσαν τὴν αἵτησιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις, οἱ ὁποῖοι διὰ τοὺς ἰδίους λόγους δὲν ἡδυνήθησαν νὰ πληρώσωσι τὰς εὐχὰς μας.

Δὲν ἀγνοῶτε, Κύριοι, ὅτι, καθ' ἣν στιγμὴν ἐστῆθη ἡ ἐνεσῶσα Κυβέρνησις, ἡ πρωτεύουσα εἶχε ὁριστὴν συγκοινωνίαν ἀπὸ τὰ πληρώματα τῶν πλοίων τῆς Συμμαχίας, κατ' αἵτησιν